

ת"פ 53669/03/22 - מדינת ישראל נגד אראם סלימאן, תרואת אגבאריה, חסן נהיה, חמזה ג' בארין, מוחמד אגבאריה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 53669-03-22 מדינת ישראל נ' סלימאן (עציר)

לפני כבוד השופט מוחמד עלי

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

אראם סלימאן

תרואת אגבאריה

חסן נהיה

חמזה ג' בארין

מוחמד אגבאריה (עציר)

גזר דין בעניינם של הנאשמים 1 ו-2

1. גזר דין זה עוסק בנאשמים 1 ו-2 בלבד. ביום 13.11.2022 ניתן גזר הדין בעניינם של נאשמים 3-5 וזאת במסגרת הסדר טיעון שכלל הסכמה לעניין העונש, על פיו הודו בכתב אישום מתוקן והורשעו בעבירה של קשר לפשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**). הנאשמים 1 ו-2 הורשעו גם הם במסגרת הסדר טיעון, אך בעבירות שונות מאלו בהן הורשעו הנאשמים 3-5. הסדר הטיעון בעניינם של נאשמים 1 ו-2 לא כלל הסכמה לעניין העונש, אלא הודאה בכתב אישום מתוקן, בעוד שבסוגיית הענישה טענו הצדדים ב"אופן חופשי".

כתב האישום המתוקן

2. כתב האישום המתוקן כולל חלק כללי וארבעה אישומים. בחלק הכללי צוין כי במועדים הרלוונטיים לכתב האישום פעלו סוכן משטרת (להלן: **הסוכן**) ושוטרת שכונתה **מאי** בשליחות משטרת ישראל ורכשו בהוראתה, באישורה ובכספה כלי נשק ותחמושת. כן צוין כי במועדים שונים שאינם ידועים במדויק למאשימה, עובר ליום 9.10.2021 ועד ליום 22.12.2021, סיכמו הנאשמים לסחור ולמכור כלי נשק מסוגים שונים לסוכן.

3. לא כל האישומים מתייחסים לנאשמים 1 ו-2, וחלק מן האישומים מתייחסים גם לנאשמים שדינם כבר נגזר. על כן אסקור רק את האישומים הרלוונטיים לנאשמים שלפנינו - הנאשמים 1 ו-2.

האישום הראשון - הנאשם 1 בלבד

עמוד 1

4. על פי עובדות האישום הראשון, בין התאריכים 30.9.2021 ל 9.10.2021 שוחחו הנאשם 1 והסוכן מספר פעמים בטלפון, בין היתר באמצעות יישומון וואטסאפ, וכן נפגשו מספר פעמים. במהלך השיחות והמפגשים, הציע הנאשם 1 למכור לסוכן 8 קופסאות של כדורי אקדח, ואקדח מסוג FN תמורת 38,000 ₪, כולל חלקו של הנאשם 1. הסוכן הסכים להצעתו של הנאשם 1 והשניים סיכמו להיפגש ביום 9.10.2021 בשעות הערב בעיר נצרת לצורך ביצוע ההסכם (להלן: **עסקת הנשק**).

בהתאם לסיכום ולצורך ביצוע עסקת הנשק, ביום 9.10.2021 סמוך לשעה 19:46, הגיע הסוכן יחד עם מאי לצומת בנצרת. לאחר זמן מה הגיע הנאשם 1 למקום כשהוא רכוב על אופנוע מסוג טימקס (להלן: **האופנוע**), והורה לסוכן לנסוע אחריו. הסוכן ומאי עשו כן ונסעו אחרי הנאשם 1 עד שהגיעו לבית הוריו בנצרת (להלן: **הבית**).

הסוכן והנאשם 1 נכנסו לבית והתיישבו בחצר. בשלב זה הוציא הנאשם 1 מתיק אקדח חצי אוטומטי מסוג FN קליבר 9 מ"מ פאראבלום מודל HP35 מספר סידורי E00885 שסוגל לירות כדור שבכוחו להמית אדם, ובתוכו מחסנית ריקה תואמת, שהינה אביזר לנשק, ובתוכה 2 כדורים מסוג 9 מ"מ (להלן: **האקדח, המחסנית והתחמושת**, בהתאמה), ומסר אותם לסוכן לצורך בדיקתם.

בהמשך למתואר לעיל, הסוכן בדק את האקדח ושאל את הנאשם 1 על מחירו. הנאשם 1 השיב כי תמורת האקדח מבוקש סכום של 38,000 ₪, לא כולל חלקו של הנאשם 1. הסוכן והנאשם 1 התווכחו לגבי המחיר לאור כך שסוכם כי התמורה כוללת את חלקו של הנאשם 1, אך לבסוף הסוכן התרצה והסכים לשינוי בתמורה עבור האקדח. הסוכן מסר לנאשם 1 את הכסף. לאחר מכן, הנאשם 1 אמר לסוכן כי הוא מבקש עבור חלקו בעסקת הנשק 2,000 ₪ במזומן. הסוכן נעתר לבקשת הנאשם 1 ומסר לידיו 2,000 ₪ במזומן.

בהמשך למתואר לעיל, פנה הסוכן לנאשם 1 ושאל היכן הכדורים. הנאשם 1 אמר לסוכן שעבור הכדורים מבוקש סכום של 8,000 ₪. לאחר ויכוח על הסכום, הסכים הסוכן להצעה ונאשם 1 אמר לסוכן שעליו להביא ת הכדורים מאד שזהותו לא ידועה למאשימה, וכי הנאשם והסוכן ייפגשו בעוד זמן מה בתחנת דלק פז בעיר.

לאחר מכן עזב הסוכן את הבית יחד עם מאי נסע לתחנת דלק פז בנצרת והמתין לנאשם 1. בהמשך, כעבור כחצי שעה, הגיע הנאשם 1 לתחנת הדלק רכוב על האופנוע, כשברשותו שקית שבתוכה 8 קופסאות כדורים, שהם 450 כדורים לנשק. הנאשם 1 מסר לסוכן את השקית עם הכדורים, והסוכן מסר לנאשם 1 תמורתם ובהתאם לסיכום - 8,000 ₪ במומן. לאחר מכן הנאשם 1 ספר את הכסף, ומיד לאחר מכן עזבו הסוכן ומאי את תחנת הדלק.

בגין האישום הראשון הורשע הנאשם 1 בעבירה של **סחר בנשק** לפי סעיפים 144(ב2), (ג1) ו- (ג3) לחוק העונשין.

האישום השני - הנאשמים 2 ו-3

5. על פי עובדות האישום השני, ביום 5.12.2021 סמוך לשעה 21:00 נפגשו הסוכן והנאשם 2 בביתו של הנאשם 2. במסגרת המפגש הציע הנאשם 2 למכור לסוכן נשק מסוג M16 מוסב תמורת ₪ 45,000 תוך שהציג לו תמונה של הנשק; וכן הציע למכור לסוכן כסף מזויף. הסוכן אמר לנאשם 2 שיחזיר לו תשובה בימים הקרובים.

בהמשך להצעתו של הנאשם 2, ביום 7.12.2021 סמוך לשעה 16:55 שוחח הסוכן בטלפון עם הנאשם 2. הנאשם 2 שאל את הסוכן בדבר סכום הכסף המזויף שמעוניין בו. הסוכן השיב לנאשם 2, כי הוא מעוניין במטבעות מזויפים של 10 ₪ בסכום של 5,000 ₪, ושטרות מזויפים של מאה ₪ בסכום של 10,000 ₪. הנאשם 2 אמר לסוכן שייחשב את עלות העסקה הכוללת את הנשק ויחזיר לו תשובה. הסוכן ונאשם 2 קבעו להיפגש ביום 8.12.2021 בשעה 15:00 או 16:00 בביתו של הנאשם 2 לצורך ביצוע העסקה.

עוד באותו היום, סמוך לשעה 23:20 שלח הסוכן הודעה לנאשם 2, דרך יישומון וואטסאפ, ושאל אותו בדבר מחירה של העסקה. הנאשם 2 השיב לסוכן כי בגין השטרות המזויפים של 100 ₪ בסך 10,000 ₪ הוא דורש 5,000 ₪, ובגין המטבעות המזויפים של 10 ₪ בסך 5,000 ₪ הוא דורש 3,500 ₪ (להלן: **עסקת המטבעות**).

האישום השני הוסיף ותיאר כי בעניין הנשק, הנאשם 2 הציע לסוכן נשק מסוג M16 מוסב טוב יותר ממה שהציע לו במסגרת המפגש מיום 5.12.2021, אך עלותו 55,000 ₪ (להלן: **עסקת הנשק**). הסוכן הסכים והשניים קבעו להיפגש למחרת היום בשעה 17:00 בביתו של הנאשם 2, לצורך ביצוע עסקת הנשק.

בהתאם לסיכום ולצורך ביצוע עסקת הנשק, ביום 8.12.2021 סמוך לשעה 19:00 הגיע הסוכן יחד עם מאי לביתו של הנאשם 2. הסוכן נכנס לביתו ושאל את הנאשם 2 היכן הנשק, ולאחר שהנאשם 2 ביצע מספר שיחות טלפון לאדם שזהותו אינה ידועה למאשימה, הודיע לסוכן שעסקת הנשק לא תתקיים באותו יום.

בהמשך למתואר לעיל, הנאשם 2 ביצע מספר שיחות טלפון, כשבאחת מהן קשר קשר עם הנאשם 3 לבצע עסקת נשק שבכוחו להמית אדם, במסגרתה הנאשמים 2 ו-3 יספקו לסוכן נשק.

כעבור מספר שעות, הגיע אחר לביתו של הנאשם 2, כשהוא מחזיק, נושא ומוביל אקדח חצי אוטומטי מסוג FN תוצרת בלגיה, קליבר 9 מ"מ פאראבלום, מודל HP35 מספר סידורי 27064, ובתוכו מחסנית ריקה המתאימה לאקדח חצי אוטומטי FN שהינה אביזר לנשק, ומסר אותו לסוכן בנוכחות הנאשם 2.

בהמשך לכך, הסוכן בדק את האקדח ומסר לאחר בנוכחותו של הנאשם 2, בתמורה לסך של 39,000 ₪. בסמוך לכך, עזב האחר את המקום. מיד לאחר מכן מסר הסוכן לנאשם 2 כסף במזומן בסך 2,000 ₪ עבור חלקו בעסקה. לאחר מכן עזב הסוכן את ביתו של הנאשם 2 ונסע ברכב יחד עם מאי.

צוין כי במעשיו המתוארים לעיל סייע הנאשם 2 לאחר לסחור בנשק ובמחסנית המהווה אביזר לנשק, וזאת בלא

רשות על פי דין לעשות כן, וזאת כדי לאפשר את הביצוע ולהקל עליו באמצעות נוכחותו במקום יחד עם הסוכן.

בגין האישום השני הורשע הנאשם 2 בעבירה של **סיוע לסחר בנשק** שלא כדין לפי סעיפים 144(ב2) + (ג1) + 31 לחוק העונשין.

האישום השלישי - נאשמים 1 ו-2

6. על פי עובדות האישום השלישי, ביום 9.12.2021 בשעות הערב שוחחו הסוכן ונאשם 2 בטלפון באמצעות יישומון הוואטספ. במהלך השיחה הציע הנאשם 2 למכור לסוכן נשק מסוג M16 (להלן: **עסקת הנשק**). בנוסף, ובהמשך לעסקת המטבעות שבאישום השני, הנאשם 2 עדכן את הסוכן שהמטבעות המזויפים של ה-10 ₪ מוכנים.

בהמשך, ביום 11.12.2021, בשעות הערב המאוחרות, שוחחו הסוכן והנאשם 2 בטלפון באמצעות יישומון הוואטספ. במהלך השיחה אמר הנאשם 2 לסוכן כי תמורת הנשק הוא מבקש 60,000 ₪, והם קבעו להיפגש ביום 12.12.2021 לצורך ביצוע עסקאות הנשק והמטבעות.

בהתאם לסיכום, ביום 12.12.2021 סמוך לשעה 18:11, הגיע הסוכן ברכב יחד עם סוכן סמוי המכונה **יוסי** לכפר מוסמוס. שם, התקשר הסוכן לנאשם 2, אשר הנחה אותו להגיע לחנות הנרגילות של "אבו עדנאן" (להלן: **החנות**). בשלב זה, הסוכן ירד מהרכב בכניסה למוסמוס והלך אל החנות.

בהמשך למתואר לעיל, הגיע הסוכן לחנות ופגש את הנאשם 2 ואת מחמוד אגבריה (להלן: **מחמוד**). הנאשם 2 אמר לסוכן כי המטבעות מוכנים ובשלב הזה מחמוד הביא את המטבעות מתוך החנות. בנוכחותו של מחמוד, ספרו הסוכן ונאשם 2 את המטבעות, כך שבסיום הספירה הועברו לסוכן 500 מטבעות מזויפים הנחזים להיות בעלי ערך של 10 ₪ כל אחד, המהווים מטבעות פשוטות מזויפות. בתמורה, ובעבור עסקת המטבעות מסר הסוכן לנאשם 2 3,500 ₪ במזומן.

לאחר מכן, הסוכן שאל את הנאשם 2 בקשר לנשק, ונאשם 2 אמר לו שקודם הסוכן ייקח את המטבעות המזויפים, יחביא אותם, ולאחר מכן יפגשו בביתו של הנאשם 2 לצורך ביצוע עסקת הנשק. הסוכן הסכים, עזב את החנות, והעביר את המטבעות המזויפים ליוסי.

בהמשך למתואר לעיל, כעבור זמן מה, הגיע הסוכן לביתו של הנאשם 2 ופגש אותו מחוץ לבית. כשנכנסו הסוכן ונאשם 2 לביתו, נכח בחצר הבית הנאשם 4, אשר הציג לסוכן שני חפצים הנחזים להיות נשקים מסוג M16, שלאחר בדיקת הסוכן התגלו כלא תקינים. בהמשך, אף הציע הנאשם 4 לסוכן נשק מסוג M16 תמורת 70,000 ₪, אך הסוכן סירב לאור המחיר הגבוה, והנאשם 4 עזב את ביתו של נאשם 2.

לאחר מכן, הנאשם 2 ניסה להשיג נשקים אחרים, ובין היתר התקשר לנאשם 1, אשר אמר כי בהחזקתו אקדח ונשק מסוג M16 מוסב שיהיה מוכן רק למחרת. הנאשם 2 אמר לנאשם 1 שהוא צריך משהו עכשיו ובתגובה הציע הנאשם 1 למכור לנאשם 2 שני אקדחים האחד בסך 40,000 ₪ והשני בסך 41,000 ₪. הנאשם 2 הציע לסוכן לרכוש את האקדחים כאמור, והסוכן הסכים לרכוש את האקדח השני תמורת 41,000 ₪ (להלן: **עסקת הנשק**).

לצורך ביצוע עסקת הנשק התקשר הנאשם 2 לנאשם 1 ואמר לו שהוא רוצה את האקדח בסך 41,000 ₪, ושיביא אותו לביתו של הנאשם 2. עבור הובלת האקדח ביקש הנאשם 1 תוספת של 1,000 ₪; הנאשם 2 והסוכן הסכימו לכך.

בהמשך, סמוך לשעה 21:30, הגיע הנאשם 1 לביתו של הנאשם 2 רכוב על אופנוע מסוג טימקס, כשאיתו הגיע אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: **פלוני**), כשברשותם אקדח חצי אוטומטי מסוג FN תוצרת בלגיה קליבר 9 מ"מ פאראבלום מודל HP35 מספר סידורי L67800 שסוגל לירות כדור שבכוחו להמית אדם והוא נשק כהגדרתו בחוק, ובתוכו מחסנית ריקה המתאימה לאקדח חצי אוטומטי מסוג FN, שהינה אביזר לנשק.

לאחר מכן, ומשנכנסו לביתו של הנאשם 2, העביר פלוני את האקדח לנאשם 2. בשלב זה פלוני יצא מביתו של הנאשם 2, ולאחר זמן מה העביר הנאשם 2 את האקדח לסוכן. לאחר שבדק את האקדח מסר הסוכן לנאשם 1 בתמורה וכחלק מעסקת הנשק, את הכסף. סמוך לכך, ספר הנאשם 1 את הכסף ומתוכו מסר לנאשם 2 1,500 ₪ במזומן עבור חלקו בעסקת הנשק. לאחר זמן קצר, עזב הנאשם 1 את המקום, ובהמשך גם הסוכן.

האישום השלישי ממשיך ומתאר כי ביום 28.12.2021 סמוך לשעה 3:00, פגש הסוכן את הנאשם 2 בכניסה לכפר מוסמוס, אשר היה ברכבו יחד עם אדם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה. הנאשם 2 העביר לסוכן שני מטבעות מזויפים הנחזים להיות בעלי ערך של 10 ₪ כל אחד, המהווים מטבעות פשוטות מזויפות, זאת לשם בדיקת הסוכן מול אנשיו.

צוין כי במעשיהם המתוארים לעיל פלוני סחר בנשק ובמחסנית המהווה אביזר לנשק, וזאת בלא רשות על פי דין לעשות כן, הכל בסיועם של נאשמים 1 ו-2, אשר עשו מעשים כדי לאפשר את הביצוע ולהקל עליו, וזאת בעצם תיאום העסקה ונוכחותם במקום. לגבי נאשם 2 צוין בנוסף כי הוא ומחמוד, בצוותא חדא, מכרו מטבע פשוטה מזויפת במחיר נמוך מהערך שהיא מביעה או שכנראה התכוונו שתביע. כמו כן לגבי הנאשם 2 צוין כי הוא העביר מטבע פשוטה מזויפת במחיר נמוך מהערך שהיא מביעה או שכנראה התכוונו שתביע, או הציע לעשות את אחד המעשים האלה.

בגין האישום השלישי הורשעו הנאשמים 1 ו-2 בעבירה של **סיוע לסחר בנשק** שלא כדין לפי סעיפים 144(ב2), (ג1) ו-31 לחוק העונשין. נוסף לכך, הנאשם 2 בלבד הורשע בעבירות של **מכירת מטבע פשוטה מזויפת** לפי סעיף 477(3) בשילוב סעיף 29 לחוק העונשין, ו**העברת מטבע פשוטה מזויפת** לפי סעיף 477(3) לחוק העונשין.

האישום הרביעי - הנאשמים 1, 2, 4 ו-5

7. על פי עובדות האישום הרביעי, ביום 22.12.2021 סמוך לשעה 1:00 התקיימה פגישה בין הסוכן לבין הנאשם 2 בכניסה לכפר מוסמוס, במהלכה הציע זה האחרון לסוכן שני כלי נשק מסוג M16, האחד מוסב תמורת 70,000 ₪ והשני מקורי תמורת 90,000 ₪. הסוכן אמר לנאשם 2 שמחירו של הנשק יקר, שכן בעבר הציע לו אותו תמורת 65,000 ₪.

בעקבות כך, התקשר הנאשם 2 לנאשם 4, בזמן שהסוכן שומע את השיחה. הסוכן אמר לנאשם 4 כי מחירו של הנשק המוסב גבוה וסוכם כי הנאשם 4 יבדוק את הנושא עם אנשיו. עוד באותה השיחה, ובלי קשר לבדיקתו של הנאשם 4, סיכמו הסוכן, הנאשם 2 והנאשם 4, כי הסוכן יקנה מהם את הנשק המוסב בשעה 19:00, באופן שהסוכן, מאי והנאשם 2 ייסעו לקחת את הנשק המוסב מביתו של הנאשם 4 בחיפה (להלן: **עסקת הנשק**).

עוד באותו היום, סמוך לשעה 8:00, נסעו הסוכן, הנאשם 2, ואדם שזהותו אינה ידועה למאשימה, מכיוון כפר מוסמוס אל מקומות שונים בצפון הארץ, בין היתר לעיר עראבה. בעיר עראבה פגשו הסוכן והנאשם 2 שני אנשים שזהותם אינה ידועה למאשימה, אשר הציעו לסוכן מגוון כלי נשק. בדרכם חזרה לכפר מוסמוס, הודיע הנאשם 2 לסוכן כי עסקת הנשק תתבצע בביתו של הנאשם 2, לאור כך שהנאשם 4 נמצא בכפר מוסמוס.

בהמשך למתואר לעיל, ובמסגרת עסקת הנשק, סמוך לשעה 19:30 הגיעו הסוכן ומאי ברכב לביתו של הנאשם 2. הסוכן נכנס לביתו של הנאשם 2, שם נכחו הנאשם 2 ושני אנשים נוספים, אשר שאלו את הסוכן אם הכסף אצלו, ומשהראה להם את הכסף, הראו לו חפץ הנחזה להיות נשק מסוג M16, שלאחר בדיקת הסוכן התגלה כלא תקין.

הסוכן הביע את מורת רוחו מהתנהלותו של הנאשם 2. בתגובה לכך הנאשם 2 שוחח עם הנאשם 4 בשיחת וידאו, והנאשם 4 הציע למכור לסוכן את הנשק השני תמורת 90,000 ₪. הסוכן הסכים, וכעבור זמן מה הגיע הנאשם 4 לביתו של הנאשם 2.

בהמשך, במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, קשרו הנאשמים 2, 4 ו-5 קשר לפשע לבצע עסקת נשק, במסגרתה ימכרו לסוכן בצוותא חדא את הנשק השני (המקורי).

כחלק מהקשר בין הנאשמים 2, 4 ו-5, במקביל או בסמוך, נהג הנאשם 1 ברכב מסוג טויוטה לוחית זיהוי 28-462-70 (להלן: **הרכב**) בעיר אום אל פחם, כשהוא מחזיק, נושא ומוביל בתוך תיק חפץ דמוי רובה סער מסוג M16, שתי מחסניות המהוות אביזר לנשק, כשבתוך כל מחסנית 20 כדורים המהווים תחמושת לנשק.

בשלב מסוים, סמוך לשעה 22:35, שוטרי סיור מתחנת אום אל פחם, אשר באותה העת היו במשמרת בניידת משטרתית כחול לבן, זיהו את הרכב מאיץ לאחר שהבחין בהם. בעקבות כך, השוטרים כרוזו במערכת המשטרתית לרכב שבתוכו הנאשם 1 לעצור, אך הוא לא נשמע להוראות והחל בהימלטות עם הרכב. במהלך בריחתו, הנאשם 1 זרק את התיק, וזאת על מנת להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין, ובכוונה להפריע לשוטרים כשהם ממלאים את תפקיד כחוק או להכשילם בכך.

צוין כי במעשיהם המתוארים לעיל הנאשמים 2, 4, ו-5 קשרו קשר לביצוע פשע - סחר בנשק שלא כדין. לגבי נאשם 1 צוין כי הוא החזיק, הוביל ונשא נשק, אביזר לנשק ותחמושת לנשק, בלא רשות על פי דין להחזקתם, הובלתם ונשיאתם. כמו כן צוין לגבי הנאשם 1 כי הוא עשה דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין, וכן עשה מעשה בכוונה להפריע לשוטר כשהוא ממלא את תפקידו כחוק או להכשילו בכך.

בגין האישום הרביעי הורשע הנאשם 2 בעבירה של **קשירת קשר לפשע** לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; ואילו הנאשם 1 הורשע בעבירות הבאות: **החזקה, נשיאה והובלת נשק** לפי סעיפים 144(א) רישא וסיפא וסעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין; **שיבוש מהלכי משפט** לפי סעיף 244 בשילוב סעיף 29 לחוק העונשין; **הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו** לפי סעיף 275 בשילוב סעיף 29 לחוק העונשין.

מהלך הדין

8. כאמור, גזר הדין בעניינם של נאשמים 3-5 ניתן ביום 13.11.2022 במסגרת הסדר טיעון "סגור" שכלל הסכמה לעניין העונש. הנאשמים 3-5 הורשעו בעבירה של קשר לפשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין בלבד. בגזר הדין הוטל על כל אחד מן הנאשמים 3-5 מאסר על תנאי וכן מאסר בפועל לתקופות הבאות: הנאשם 3 - מאסר בפועל לתקופה של 211 ימים בניכוי ימי מעצרו; הנאשם 4 - מאסר בפועל לתקופה של 129 ימים בניכוי ימי מעצרו; הנאשם 5 - מאסר בפועל לתקופה של 127 ימים בניכוי ימי מעצרו. התוצאה הייתה כי מעבר לימי המעצר הנאשמים 3-5 לא ריצו תקופות מאסר נוספות.

9. גזר הדין זה עוסק כאמור בנאשמים 1 ו-2 בלבד שמעתה ואילך יכונה **הנאשמים**. הנאשמים נעצרו ביום 7.3.2022 והם נתונים במעצר עד תום ההליכים.

10. לבקשת הנאשם 1, עניינו הופנה לבחינת שירות המבחן, ואכן שירות המבחן הגיש תסקיר בעניינו. אפתח אפוא בסקירה תמציתית של האמור תסקיר.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 1

11. שירות המבחן סקר את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם 1 (להלן בפרק זה: **הנאשם**). בין היתר צוין כי הנאשם כבן 29, סיים 12 שנות לימוד; נשוי ואב לילד בן 7 חודשים; אין לחובתו הרשעות קודמות; עובר למעצרו עבד במכירת שעונים. חלק נכבד מהתסקיר מתייחס לתפיסת הנאשם באשר למצבו הכלכלי ולתפקיד שממלא היבט זה בחייו ובשיפור הדימוי העצמי שלו. לדברי הנאשם, התנהלותו הבזבזנית גרמה לו לשקוע בחובות; לתפיסתו - היה נתון בלחץ בגלל הצפייה כי ידאג למחסורה של אשתו אשר מגיעה ממשפחה אמידה ובעלת אמצעים. לדברי הנאשם, הגורם הכלכלי היה ברקע לביצוע העבירות.

12. שירות המבחן ציין כי הנאשם לקח אחריות חלקית על מעשיו, וזקף את הסתבכותו להיבט הכלכלי האמור. עמוד 7

הנאשם שיתף את שירות המבחן כי יצר קשרים עם חברה שולית במסגרת עבודתו במכירת שעונים, באמצעותם הכיר את תחום הנשק, וכי עיסוק זה נתן מענה לקשייו הכלכליים. הנאשם שיתף כי יש לו היכרות מוקדמת רק עם הנאשם 2. כמובא על ידי שירות המבחן, הנאשם ביטא חרטה על מעשיו וציין כי אינם מאפיינים את אורח חייו הנורמטיבי.

13. שירות המבחן עמד על דפוסי ומאפייני התנהגותו של הנאשם וציין כי הנאשם כריזמטי, בעל יכולות תקינות ומסגרת משפחתית תומכת, אך צוין כי קיים קושי בהפעלת שיקול הדעת וכי הנאשם מונע מדחפים של סטטוס, אגו וסטיגמה; עוד צוין כי פנייתו להשיג כסף זמין וקל לא הייתה מעידה חד פעמית כי אם דרך בה בחר על מנת להתמודד עם קשייו; וכן כי הנאשם ממקם את עצמו מבחינה חברתית בקרב חברה שולית במטרה לייצר לעצמו מעמד שיעניק לו תחושת שליטה על חייו. לאחר סקירה מקיפה של מאפייני האישיות ויתר הנסיבות, העריך שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות עבירות דומות ולא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

המאשימה

14. המאשימה הגישה טיעון כתוב לעונש וכן טבלה המרכזת עונשים שהוטלו במסגרת גזרי דין שניתנו בפרשייה שכתב האישום מושא גזר הדין הוא חלק ממנה. כמו כן הוסיפה המאשימה וטענה בעל פה.

15. המאשימה טענה בפתח דבריה כי יש לקבוע מתחמי עונש נפרדים בגין כל אחד מן האישומים, וזאת לאור השיקולים הבאים: פער הזמנים בין עסקאות הנשק השונות; סוגי כלי הנשק השונים שהיו מושא כל עסקה; מעורבותם של נאשמים שונים בכל אישום והשונות בחלקו של כל אחד בביצוע העבירות; והעובדה כי העסקאות בוצעו במקומות גיאוגרפיים שונים.

16. המאשימה הפנתה לערכים המוגנים בעבירות הנשק, ציינה את חומרת העבירות, ופירטה את הנסיבות החמורות שלדידה קיימות במקרה הנדון. נטען כי הנאשמים פעלו כמו "תמנון" ושלחו זרועותיהם לגורמים רבים על מנת להשיג מהם כלי נשק מסוגים שונים, דבר המלמד כי הם נטועים עמוק מאוד בעולם העברייני; נטען גם כי הם מעודכנים במחרים של כלי נשק ועל בסיס כך ניהלו משא ומתן מול הסוכן. עוד נטען כי לנאשמים נגישות לסוגי נשק שונים וממקורות שונים, וכי ביכולתם הייתה האפשרות להציע לסוכן את מרוכלם הרחבה משל היו רוכלים בשוק. המאשימה טענה כי מדובר במעשים אשר התרחשו לאחר תכנון מוקדם ומוקפד. לגישת המאשימה עובדות כתב האישום המתוקן מגלמות רמת תכנון גבוהה ביחס לכלל העסקאות, את התחכום בביצוע העבירות ואת "הפעלתם" של אחרים לצורך ביצוע העבירות. כמו כן הפנתה המאשימה לפוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם ממכירת הנשקים הקטלניים במידה והיו נמכרים לגורמים עברייניים.

17. המאשימה הפנתה לתיקון 140 לחוק העונשין הקובע עונש מזערי בגין עבירות נשק, וציינה כי לאור מועד ביצוע העבירות, התיקון חל רק ביחס לאישומים השלישי והרביעי. עם זאת נטען כי על אף שהתיקון לא חל על האישומים

הראשון והשני, על בית המשפט ל"תרום למאמץ" באמצעות החמרת הענישה. כמו כן הפנתה המאשימה להנחיית פרקליט המדינה לגבי מדיניות התביעה בעבירות נשק; וכן למדיניות הענישה הנוהגת.

18. ואלה מתחמי הענישה שלטענת המאשימה יש לקבוע (על בסיס גישה לפיה כל אישום מגלם אירוע אחד):

הנאשם 1: לגבי האישום הראשון הוצע מתחם עונש שנע בין 54 ל-78 חודשי מאסר בפועל; לגבי האישום השלישי הוצע מתחם שנע בין 21 ל-36 חודשי מאסר בפועל; ולגבי האישום הרביעי - מתחם שנע בין 36 ל-60 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם 2: לגבי האישום השני הוצע מתחם שנע בין 21 ל-36 חודשי מאסר בפועל; לגבי האישום השלישי - מתחם שנע בין 27 ל-42 חודשי מאסר בפועל; ולגבי האישום רביעי - מתחם שנע בין 6 ל-24 חודשי מאסר בפועל.

19. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, המאשימה ציינה כי שני הנאשמים ילידי שנת 1993; כי לנאשם 1 אין עבר פלילי; אך לנאשם 2 הרשעה קודמת אחת משנת 2019 בגין עבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית (הוגש גיליון הרשעות - סומן ת/1). כן הפנתה המאשימה לתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 1, שבו לא הומלץ על אפיק טיפולי ונקבע כי קיים סיכון להישנות העבירות.

20. המאשימה ביקשה להטיל על הנאשמים עונשים בשליש התחתון של כל מתחם נטען, וכן כי כל העונשים יוטלו במצטבר זה לזה. כן עתרה המאשימה להטלת מאסר על תנאי ממושך וקנס כספי משמעותי בשים לב לכך שמדובר במעשים שבוצעו לשם הפקת רווח כספי.

הנאשם 1

21. ב"כ הנאשם 1 טען כי יש לראות בכל האישומים אירוע אחד ולקבוע מתחם עונש אחד לכלל העבירות, זאת בשל זהות הערכים המוגנים שנפגעו; זהות הצדדים; אופן ביצוע העבירות; ופרק הזמן המצומצם בן חודשיים במהלכו בוצעו העבירות. לגישת הסנגור, המבחנים שנקבעו בהלכה מצדדים במסקנה כי יש לראות בכלל העבירות - אירוע אחד.

22. בטיעונו, הפנה הסנגור לגזרי הדין שניתנו בעניינם של נאשמים אחרים שנדונו בעבירות דומות בפרשיית שכתב האישום כאן הוא חלק ממנה, וכן בפרשיה נוספת בה פעל סוכן אחר, ובתוך כך נטען כי הסוכן שהמשרה הפעילה בפרשיה הנוכחית היה "בעייתי". הסנגור ביקש לגזור את עונשם של הנאשמים בתיק זה באופן מידתי ביחס לעונשים שהוטלו על ידי מותבים אחרים על יתר המעורבים בפרשייה ובפרשיה הנוספת אליה הפנה. לשיטת הסנגור המאשימה עותרת למתחמי עונש שאינם הולמים את מדיניות הענישה, והוסיף והפנה לפסיקה נוספת שתומכת לטענתו בעמדתו העונשית.

23. אשר לגזירת העונש בתוך המתחם, הסנגור ביקש להתחשב בשיקולים הבאים: גילו של הנאשם - כבן 29; מצבו המשפחתי - נשוי ואב לתינוק בן 11 חודשים; היעדר הרשעות קודמות; תקופת מעצרו עד תום ההליכים - במשך 15 חודשים; הודאתו בהזדמנות הראשונה; ולקחת האחריות על מעשיו. לטענת הסנגור מתסקיר שירות המבחן ניתן ללמוד כי אורח חייו של הנאשם נורמטיבי וכי הרקע לביצוע העבירות הוא קשייו הכלכליים. על כן, ביקש הסנגור שלא למצות את הדין עם הנאשם.

24. בדברו לפני ציין הנאשם 1 כי עבר את העבירות על רקע מצבו הכלכלי, וכי זו הפעם ראשונה בה הוא מסתבך בפלילים. כן ציין כי הוא הודה במעשים וכי היא מתחרט. הנאשם גם ציין את העובדה כי תוך כדי מעצרו נולד לו תינוק שלא ראה אותו עדיין. על כל אלה, ביקש הנאשם שבית המשפט יתחשב בו.

הנאשם 2

25. ב"כ הנאשם 2 צידד בטענה כי יש לראות בכל האישומים אירוע אחד ולקבוע בגינם מתחם עונש אחד. זאת ועוד, הסנגור ציין כי על בית המשפט לשוות לנגד עיניו את כלל הנאשמים ולא להפלות בין הנאשם 2 ליתר הנאשמים שעונשם נגזר כבר.

26. הסנגור התייחס לכל אחד מן האישומים וביקש לעמוד על דקדוקי הנסיבות של כל אחד מן האישומים. **לגבי האישום הראשון** נטען כי עבירת הסיוע לסחר בנשק היא ברף הנמוך שכן הנאשם אך עזר בהוצאת העסקה לפועל; **לגבי האישום השני** נטען כי הסוכן המשטרתי הוא זה שהציע לנאשם לקנות ממנו נשק, ולשם כך הלך הסוכן לביתו של הנאשם. נטען עוד כי עסקת הנשק המתוארת באישום השני אינה העיקר, כי אם היא נלווית לעסקת המטבעות המזויפים שבאישום השלישי. כן נטען כי העבירות היחידות שקשורות לנאשם באישום השני הן שתי עבירות של סיוע לסחר באקדח, וכי הנאשם אינו קשור לסחר בנשק מסוג M16. באשר ל**אישום השלישי**, נטען כי הסוכן הוא שיזם את עסקת הנשק ולא הנאשם, וכי הנאשם כלל לא הצליח לגייס נשק מסוג M16. ואילו לגבי **האישום הרביעי** נטען כי על המתחם להלום את העונש שבסופו של דבר נגזר על יתר הנאשמים.

27. אשר לגזירת העונש בתוך המתחם, נטען כי הנאשם יליד 1993, לחובתו הרשעה אחת בלבד שאינה עבירת נשק. כן נטען כי הנאשם שואף להקים משפחה ולשקם את עצמו.

28. בדברו לפני ציין הנאשם כי הוא מתחרט על מעשיו וכי זו הסתבכותו הראשונה בעבירות מעין אלו. כן ציין הנאשם כי ביצוע העבירות בשל מצבו הכלכלי, מכיוון שהיה צריך כסף כדי להתחתן.

מתחם העונש ההולם

29. הדברים ידועים ואין צורך להכביר מילים, גזירת הדין נעשית, בדרך כלל, בשני שלבים עיקריים: קביעת מתחם

עונש הולם ולאחר מכן גזירת העונש בתוך המתחם (סעיף 40ג' לחוק העונשין). בתוך כך יש לבחון אם קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם. בבוא בית המשפט לקבוע את מתחם העונש, עליו לעשות כן בהתאם לעיקרון המנחה, כלומר קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לצורך קביעת המתחם, בית המשפט יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

אירוע אחד או מספר אירועים?

30. לפני שנדון בשיקולים המעצבים את מתחם העונש, עלינו להכריע במחלוקת שהתעוררה בין הצדדים, לאמור - האם יש לראות בכל אחד מן האישומים השונים כמגלם אירוע אחד ולקבוע בגינו מתחם נפרד, כטענת המאשימה; או שיש לראות בכלל האישומים אירוע אחד ולקבוע מתחם עונש אחד, כטענת ההגנה (ראו סעיף 40ג' לחוק העונשין).

31. בע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.2014) (להלן: עניין **ג'אבר**) הוצעו מספר קווים מנחים לאפיונו של "אירוע". המבחן שהוצע על ידי כב' השופטת ברק-ארז הוא מבחן "הקשר ההדוק". מבחן זה מתקיים כאשר תימצא בין העבירות סמיכות זמנים או כאשר הן חלק מאותה תכנית עבריינית, אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה. בפסיקה מאוחרת נראה כי הלך והתבסס מבחן זה (ראו: ע"פ 4760/14 **קיסלמן נ' מדינת ישראל** (7.5.2015); ע"פ 4289/14 **חנונה נ' מדינת ישראל** (21.1.2015); ע"פ 2240/21 **מדינת ישראל נ' שחר** (8.11.2021)). עם זאת, לאחר פסק דין ג'אבר ניתן למצוא מספר פסקי דין בהם הובעו קולות שונים לגבי מבחן הקשר ההדוק. בע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נ' דלאל** (3.9.2015) יישם אמנם כב' השופט סולברג את מבחן הקשר ההדוק, אך הוסיף וציין כי ככל שעוצמת הקשר בין העבירות על פי נסיבותיהן העובדתית רבה, תידרש הצדקה נורמטיבית משמעותית יותר כדי לראותן כאירועים נפרדים, ולהיפך. דוגמא נוספת היא פסק הדין בע"פ 1082/14 **ג'אסר נ' מדינת ישראל** (23.7.2015), שם קבע כב' השופט הנדל כי הגישה לפיה דפוס דומה של מעשים (ללא קשר לפרמטרים של נפגעי העבירה, מועד ביצוע העבירה ואופני תכנון שונים), די בה כדי להפוך את כל העבירות לאירוע אחד - היא מרחיקת לכת.

32. במקרה שלפנינו אין לאמץ אחת משתי הדרכים שהצדדים הלכו בהן, שכן לדידי יש לאחוז דרך ביניים שמתיישבת יותר עם התבחינים שנקבעו בפסיקה. לעמדתי, האישום הראשון מגלם אירוע שבגינו יש לקבוע מתחם עונש, ואילו האישומים השני, השלישי והרביעי - יחד, מגלמים אירוע אחד נפרד בגינו יש לקבוע מתחם; והכל תוך יצירת אבחנה בין הנאשמים 1 ו-2. אנמק.

33. כפי שהובהר בפתח הדברים, בשונה מיתר האישומים, האישום הראשון רלוונטי ל**נאשם 1**, העבירות מיוחסות ל**נאשם 1** והמעשים המתוארים בו בוצעו על ידי הנאשם 1 בלבד. כעולה מכתב האישום, הקשר בין הסוכן לבין הנאשם 1 לגבי עסקת הנשק המתוארת בו, היה בין התאריכים **30.9.2021 עד 9.10.2021**; עסקת הנשק כללה רכישת **אקדח** מסוג FN; ובוצעה בעיר **נצרת**. אלמנטים אלו, במיוחד אלמנט הזמן והמקום, נבדלים מהנסיבות אשר באישומים השני, השלישי והרביעי. זאת ועוד, ביחס לעבירות הנשק, האישום הראשון נבדל בנסיבותיו מהאישומים השני והשלישי ביחס ל**נאשם 1** (סיוע לסחר בנשק); והרביעי (החזקת, נשיאת והובלת נשק).

34. האישומים השני, השלישי והרביעי, אשר כפי שיפורט להלן מגלמים אירוע אחד, מערבים **נאשמים נוספים מלבד הנאשם 1**. כמו כן, שלושת האישומים מתארים מעשים שבוצעו בוצעו בחודש דצמבר 221 בפער של כחודשיים מן האישום הראשון. בשלושת האישומים קיימות גם פעילות עבריינית נוספת שבמוקד שלה סחר בכסף מזויף, מה שלא קיים באישום הראשון.

35. בין האישומים השני השלישי והרביעי, בינם לבין עצמם, קשרים הדוקים שמחייבים את המסקנה כי שלושתם מגלמים אירוע אחד. ראשית, העבירות מושא האישומים בוצעו בחודש אחד **ובסמיכות זמנים זה לזה** - בחודש דצמבר 2021: באישום השני העבירות בוצעו בין התאריכים 5.12.2021 ל- 8.12.2021; באישום השלישי בין התאריכים 9.12.2021 ל- 28.12.2021; ובאישום הרביעי ביום 22.12.2021. שנית, ניתן לראות כי עסקאות הנשק והכסף המזויף באישומים השני והשלישי **מתמשכות ונפרסות** על פני שלושת האישומים - השני, השלישי והרביעי: כך, לגבי עסקת הנשק מסוג M16 שבאישום השני, מתאר סעיף 6 לאישום השני כי בסופו של דבר העסקה לא יצאה אל הפועל. באישום השלישי, מתאר סעיף 8 כי נעשה ניסיון נוסף לבצע את עסקת הנשק מסוג M16, שגם היא לא יצאה אל הפועל בסופו של דבר. רק באישום הרביעי, עסקת הנשק מסוג M16 יצאה אל הפועל כמתואר בסעיף 7 לאישום (ולא נעלמה מעיני העובדה כי לנאשם 1 לא מיוחסת עבירת סחר באישום הרביעי). שלישית, שיטת הפעולה בשלושת האישומים - השני, השלישי והרביעי - הייתה דומה וכללה מפגש מקדים בו "הוצג" הנשק למכירה, נוהל משא ומתן למכירתו, ונקבע מפגש למסירתו, כאשר כל אחד מן הנאשמים השונים נטל חלק אחר בעסקאות השונות. כך גם בנוגע לעסקת הכסף המזויף, שכאמור העבירות בגין מיוחסות רק לנאשם 2..

36. ניתן לראות אפוא קו עברייני שמחבר בין שלושת האישומים, השני השלישי והרביעי, שניתן לחברו לכדי תכנית עבריינית אחת; ובהינתן האלמנטים עליהם הצבעתי - ריחוק הזמן, המקום הגיאוגרפי, מעורבות נאשמים נוספים ונסיבות אחרות - אף נבדלת מהאישום הראשון. לפיכך אני קובע כי יש לראות את האישום הראשון כמגלם אירוע נפרד ולקבוע בגינו מתחם עונש אחד, ואילו בגין האישומים השני, השלישי והרביעי, יש לקבוע מתחם עונש אחד, מובחן לכל אחד מן הנאשמים.

שיקולים לצורך קביעת המתחמים

37. ועתה נחזור לשיקולים לצורך קביעת המתחם. נעיר בפתח הדברים כי בשל קיומן של עבירות נשק בשני האירועים, קיימת חפיפה בגין השיקולים השונים לצורך בחינת שני המתחמים, ועל כל נעמוד תחילה על השיקולים הכלליים ולאחר מכן נתמקד בכל אירוע.

38. הערכים החברתיים המוגנים **בעבירות הנשק** ברורים ועניינם הגנה על שלום הציבור ובטחונו האישי, זאת מתוך ראיית הפוטנציאל הקטלני - לא פחות - שטמון בהחזקת נשק והשימוש בו. הערכים הללו אינם בגדר דיבורים בעלמא, הדיה של הפגיעה בערכים המוגנים נשמעת צרורות צרורות במקומותינו מדי יום ביומו.

39. בית המשפט העליון שב ועמד פעם אחר פעם על חומרתן של עבירות הנשק, המסכנות את שלום הציבור

ומביאות לפגיעות בגוף ובנפש (ראו מני רבים ע"פ 579/22 **מדינת ישראל נ' טחאינה**, פסקה 15 (13.6.2022)). הסיכון הטמון בעבירות הנשק מתחדד מדי יום ביומו, נוכח המציאות העגומה תוצר השימוש בנשק חם. לעתים נדמה כי המילים שנועדו לתאר את התחושות הקשות והמועקה שאוחזות בכל אחד מבני החברה נוכח ערעור תחושת הביטחון בשל השימוש בנשק חם - נשחקות אט אט, מאבדות ממשמעותן ומחווירות נוכח התוצאות היומיומיות של השימוש בנשק הבלתי חוקי. למרבה הצער הדברים הללו הפכו להיות חלק מהוויית חיינו ולנו נועד תפקיד לתרום לניעור מציאות זו מעלינו. ובמילה אחת - די!

אך לאחרונה התבטא בית המשפט העליון בנוגע לעבירות אלו בציינו כי הן:

"...הפכו זה מכבר ל'מכת מדינה' בחברה הישראלית... הן מסכנות את שלום הציבור, גם בהיותן 'קרקע פוריה' לביצוע עבירות אחרות - החל מעבירת איומים וכלה בעבירות המתה, ובשל יכולתן לגרום לפגיעות בגוף ובנפש... נוכח האמור, הודגש לא אחת כי יש לנקוט במדיניות ענישה ממשית ומשמעותית, בה ניתן מעמד בכורה מבין שיקולי הענישה לשיקולי הרתעת היחיד והרבים, שמשמעותה הרחקת עברייני הנשק מהחברה לפרק זמן משמעותי, על ידי השמתם מאחורי סורג ובריח... המסר העונשי הנגזר ממדיניות הענישה האמורה הוא כי 'שומר נפשו ושלומו - ירחק מעבירות הנשק באשר הן, קלות כחמורות' (ע"פ 2165/23 **מדינת ישראל נ' בלאל (4.5.2023)).**

40. גם המחוקק נתן את דעתו לצורך בהחמרה בענישה בעבירות נשק. במסגרת תיקון 140 לחוק העונשין (חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021, ס"ח 2938), הוסף סעיף 144(ז) לחוק העונשין, שבו נקבע כלהלן: **"הורשע אדם בעבירה לפי סעיף קטן (א) רישה, (ב) רישה, (ב2) או (ב3) רישה, לא יפחת עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו; עונש מאסר לפי סעיף קטן זה לא יהיה, בהעדר טעמים מיוחדים, כולו על-תנאי".** עם זאת, ראוי לשים לב לכך שתיקון זה נכנס לתוקף ביום 8.12.2021, ועל כן אין הוא חל על האישומים הראשון והשני.

41. הסעיף המרכזי בחוק העונשין העוסק בעבירות הנשק הוא סעיף 144. סעיף זה מגדיר מספר עבירות לפי מדרג חומרה, שהעיקריות בהן: עבירה של רכישת או החזקת נשק שלא כדין, אשר העונש בגינה הוא 7 שנות מאסר; נשיאה או הובלה של נשק, אשר העונש לצדה הוא 10 שנות מאסר; ייצור, יבוא, שיווק, סחר או עשיית עסקת אחרת שיש בה מסירת החזקה בנשק לזולת (בין בתמורה ובין שלא בתמורה), אשר העונש לצדה הוא 15 שנות מאסר. נוסף לשיקולים אלו הנובעים מההגדרות הקבועות בחוק, הפסיקה הוסיפה וקבעה כי גם סוג הנשק ונתונים נוספים הם אמות מידה רלוונטיות לקביעת המתחם. בין היתר נקבע כי **"מתחם העונש ההולם בעבירות המבוצעות בנשק צריך שיקבע בהתאם לסוג הנשק שבו מדובר. שהרי, סוג הנשק, כמו-גם ההיקף שבו נסחר, הוחזק, הובל וכיוצא באלה, הם נסיבות הקשורות בביצוע העבירה והם שקובעים את פוטנציאל הנזק הכרוך במעשה העבירה... קיים מדרג ענישה בעבירות המבוצעות בנשק, הנקבע, בין השאר, על-פי סוג, איכות וכמות הנשק שנעשה בו שימוש..."** (ע"פ 1323/13 **חסן נ' מדינת ישראל** (5.6.2013)).

42. הנאשם 2 הורשע כאמור גם בעבירות שעניינן **מכירת והעברת מטבעות מזויפים**. הערך המוגן בעבירות אלו מתבטא בפגיעה בכלכלת המדינה על ידי יצירת מצג שווא שיש בו כדי להביא בעקיפין לירידת ערכו של המטבע (רע"פ 523/13 **דזנשווילי נ' מדינת ישראל** (25.8.2015)). לא בכדי יוחדה עבירה מיוחדת לזיוף מטבע, והעונש בגין עבירות אלו עומד על 7 שנות מאסר. בפסיקה נקבע לגבי עבירות אלו כי:

"מדיניות הענישה ההולמת שעל בית המשפט לנקוט בה, נוכח הישנותן של עבירות כאלה, כשהפיתוי לעבור אותן גדול בשל הרווח הכספי העשוי לצמוח מהן, חייבת ליתן לגורם ההרתעה את המשקל העיקרי בשיקולי הענישה. גישה סלחנית לא תשרש את התופעה ולא תעמוד כמחסום בפני הפיתוי לעבור את העבירה" (ע"פ 189/87 מדינת ישראל נ' צצאשווילי (24.3.1988)).

43. אשר לעבירה שעניינה **שיבוש מהלכי משפט**, עבירה זו נועדה להגנה על טוהר ההליך השיפוטי ועל תקינותם של הליכים משפטיים, וכן להבטיח קיומה של מערכת תקינה של עשיית משפט צדק, הראויה לאמון הציבור. הערכים החברתיים המוגנים בעבירה של **הפרעה לשוטרי בשעת מילוי תפקידו** הם שמירה והגנה על הסדר הציבורי, שלטון החוק ושלמות גופם, כבודם וביטחונם של הממונים על אכיפת החוק.

44. דומה כי אין מי שיחלוק על כך שהפגיעה בערכים המוגנים בעבירות בהן הורשעו הנאשמים היא פגיעה חמורה, וזאת ביחס לכלל העבירות, ובפרט לגבי עבירות הנשק. הנאשמים מצויים בליבת העיסוק המפוקפק של הפצת הנשק הבלתי חוקי. הנאשמים אינם בבחינת רק מי שהחזיקו כלי נשק, אלא היו גם פעילים, כל אחד לפי מידת חלקו, בהפצת כלי נשק והעברתם מיד ליד. למותר לציין את הסכומים המשמעותיים שהיו כרוכים בביצוע חלק מן העבירות. התנהלות זו מציבה את הנאשמים במעמד המפוקפק של מדרג העבריינות הגבוה של העיסוק בנשק. כגובה הדירוג - חומרת הענישה.

45. עתה נעבור לדון בכל מתחם ומתחם, אך לפני כן נעיר כי בטיעוני ההגנה לעונש, העלו הסנגורים טענות שונות לגבי הסוכן המשטרתי שפעל מול הנאשמים, למשל כי המדובר בסוכן עם "בעיות רבות". כמו כן התייחסו הסנגורים לנסיבות ביצוע העבירות באופן שחורג במספר נקודות מהנטען בכתב האישום. למותר לציין כי הנאשמים 1 ו-2 הודו בעובדות כתב האישום לאחר שתוקן במסגרת הסדר טיעון, מכאן שאין מקום להתחשב בכל טיעון שחורג מהעובדות שבכתב האישום המתוקן (סע' 40' לחוק העונשין; להרחבה ראו: מוחמד עלי "על סדרי דין וראיות בדרך לקביעת מתחם עונש הולם" **הפרקליט** נד 19, 21 (התשע"ו)).

מתחם העונש ההולם - האישום הראשון

46. באישום הראשון הורשע הנאשם 1 בעבירה של סחר בנשק לפי סעיפים 144(ב2), (ג1) ו- (ג3) לחוק העונשין. הנסיבות המתוארות באישום זה חמורות, ונראה כי לנאשם נועד חלק חשוב במערך העברייני של הסחר בנשק. אין צורך לחזור על התיאורים המובאים בכתב האישום, אך נציין בתמצית כי החומרה נובעת מטיב עבירת הנשק (עבירת סחר בנשק המצויה במדרג הגבוה ביותר של עבירות הנשק); סוג הנשק (אקדח חצי אוטומטי מסוג FN); וכן מהכמות

הגדולה של הכדורים (450 במספר). זאת ועוד, ניכר כי לביצוע העבירה קדם תכנון מוקפד ופעילות שיטתית של ביצוע סחר בנשק למטרה של הפקת רווח כלכלי. כפי שניתן ללמוד מעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם 1 נשא ונתן בנוגע לתגמול הכספי שניתן לו בגין עסקת הנשק, ואף ביצע את העברת האקדח עצמה לידי הסוכן במקום ציבורי - בתחנת דלק. נסיבות אלו מוסיפות נופך של חומרה לעבירה. דומה שאין צורך להרחיב לגבי הפוטנציאל ההרסני הטמון בעבירות הנשק. מי שסוחר בנשק ומסייע בהעברתו מיד ליד, כמו מכריז על עצמו - שותף אני לירי הבא. והירי הבא עלול להיות קטלני.

47. לצורך בחינת מדיניות הענישה בעבירת סחר בנשק, הפנו הצדדים לפסקי דין רבים, ובכלל זאת לפסקי הדין שניתנו בעניינם של נאשמים אחרים, הן בפרשה הנוכחית והן בפרשה אחרת בה פעל סוכן. אינני רואה לנתח את טבלאות הפסיקה שניתנו על ידי מותבים שונים בבית המשפט המחוזי, שכן בית המשפט העליון התווה מדיניות ענישה ברורה לגבי עבירת הנשק. עם זאת, אציין כי עניינו של הנאשם תאופיק ג'בארין שנדון בת"פ 52717-03-22 במסגרת פרשה זו ל- 16 חודשי מאסר בפועל לא דומה לענייננו, כך שלא ניתן ללמוד גזירה שווה מהעובדה כי הערעור על גזר הדין שהוגש על ידי המדינה - נדחה. ככלל, גם למקרה דכאן יפה האמירה כי כל מקרה ונסיבותיו. אסתפק אפוא בהפניה למספר פסקי דין שניתנו על ידי בית המשפט העליון. למותר לציין כי חלק מן המקרים המובאים כוללים אלמנטים חמורים מהמקרה שלפנינו (כגון סוג הנשק ועבירות נלוות אחרות) ועל כן יש לבצע את ההתאמות הנדרשות בעת חילוף מדיניות הענישה הנוהגת. להלן הפירוט:

(-) ע"פ 2165/23 **מדינת ישראל נ' בלאל** (4.5.2023) - במקרה זה קיבל בית המשפט העליון את ערעור המדינה על קולת העונש שהושת על צעיר שהורשע בעבירות נשק ועבירות נוספות. העונש הוחמר ועל הנאשם הוטל עונש מאסר בפועל של 54 חודש מאסר (מבלי שהדין מוצה), חלף 3 שנים שנגזרו עליו בבית המשפט המחוזי. יודגש כי במקרה זה הנאשם ביצע עבירות נשק רבות: החזיק בכלי נשק, ירה בהם, ניסה ואף הצליח לסחור בתחמושת וכן ניסה לרכוש נשק מדגם M-16, בנוסף הורשע הנאשם בפריצה לבניין, היזק בזדון וגניבה של כלי איירוסופט וחרוזים.

(-) ע"פ 2880/23 **מדינת ישראל נ' עיסא** (25.4.2023) - במקרה זה הורשע הנאשם בעבירות של סחר בנשק (רובה M-16) אל מול סוכן במסגרת פרשה רחבה וחמורה רבת אישומים ונאשמים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש שנע בין 30-56 חודשי מאסר בפועל וגזר עונש של 30 חודשי מאסר. ערעור על קולת העונש התקבל ובית המשפט העליון החמיר את עונש הנאשם ל 40 חודשי מאסר בפועל, תוך קביעה כי מתחם העונש שנקבע סוטה באופן משמעותי לקולה מהמתחם הראוי.

(-) ע"פ 5684/22 **פלואי נ' מדינת ישראל** (20.4.2023) - במקרה זה הורשעו שני נאשמים בעבירות החזקת ונשיאת נשק, ירי מנשק חם באזור מגורים והצתה. עונשו של אחד הנאשמים הועמד על 7 שנות מאסר ועונשים נלווים, ועונשו של אחר קטין נקבע ל- 4 שנות מאסר בפועל. בית המשפט קבע כי המתחם נע בין 5 ל- 8 שנות מאסר. הערעור לבית המשפט העליון נדחה.

(-) ע"פ 579/22 **מדינת ישראל נ' טחאניה** (13.6.2022) - במקרה זה הורשעו הנאשמים בעבירות של סחר

בנשק שלא כדין, החזקת נשק שלא כדין ונשיאה והובלה של נשק. בנוסף, הנאשם דאוד הורשע בריבוי עבירות של שהייה בישראל שלא כחוק, ואילו הנאשם אגבאריה הורשע גם בסיוע לסחר בנשק, ניסיון לסחר בנשק והסעת תושב זר שלא כחוק. על הנאשם דאוד נגזרו בבית המשפט המחוזי 4 שנות מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים, תוך שנקבע מתחם עונש הולם שנע בין 4 ל- 6 שנות מאסר בפועל. על הנאשם אגבאריה נגזרו 40 חודשי מאסר בפועל, לאחר שנקבע לגביו מתחם שנע בין 40 ל- 70 חודשי מאסר. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש, והעמיד את עונשו של הנאשם דאוד על 5.5 שנות מאסר בפועל, ואת עונשו של הנאשם אגבאריה על 52 חודשי מאסר בפועל.

(-) ע"פ 1944/20 **אמארה נ' מדינת ישראל** (2.9.2020) - במקרה זה נדחה ערעורו של מי שהורשע בעבירות של סחר בנשק שלא כדין (תת מקלע מסוג CZ ומחסנית ריקה תואמת לנשק), החזקה ונשיאה של נשק ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף וללא פוליסת ביטוח תקפה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 3 ל- 6 שנות מאסר בפועל, וגזר על המערער עונש של 6 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון ציין כי אמנם מתחם הענישה שקבע בית המשפט המחוזי הוא גבוה יחסית בהשוואה למתחם הנוהג בעבירות נשק, במיוחד בהינתן שליבת כתב האישום עניינה בעסקת נשק אחת בלבד; עם זאת, נקבע כי המתחם אינו חורג ממרחב הגמישות שנתון לערכאה הדיונית.

(-) בע"פ 3569/22 **מדינת ישראל נ' חדיד** (23.6.2022) התקבל ערעור המאשימה על עונשים של 18 ו-15 חודשי מאסר בפועל שהושת על הנאשמים אשר הורשעו, האחד בעבירה של סיוע לסחר בנשק והשני בנוסף, גם בעבירות של החזקת נשק, נשיאתו והובלתו. עניין של העבירות היה בכך שאחד הנאשמים סייע למכירת נשק בכך שהציג לסוכן תמונות של כלי נשק והנחה את המעורב האחר לנסוע למקום אחר לשם ביצועה והאחר נכח בעסקה בה נמכר רובה מסוג M16 ומחסנית תואמת. בית המשפט העליון הדגיש כי: "**אכן המערערים לא הורשעו בסחר בעבירות נשק אלא בעבירה נגזרת של סיוע לסחר בנשק אך מגמת ההחמרה בענישה פורסת מצודתה על כל חוליה וחוליה בשרשרת הנשק**". בית המשפט העליון הדגיש כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין והעמיד את עונשם על 21 ו-24 חודשי מאסר בפועל.

(-) ראו עוד לצורך ההשוואה: ע"פ 6702/22 **מדינת ישראל נ' הייב** (4.4.23) - שם דובר בעבירה של החזקת נשק וירי מנשק חם (דובר על נשק מסוג מא"ג); בית המשפט החמיר את העונש ל 50 חודשי מאסר חלף 42 חודשים.

48. לאור השיקולים שפורטו לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות מקרה זה נע בין 36 ל-50 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר על תנאי וקנס.

מתחם העונש ההולם - האישומים השני, השלישי והרביעי

49. כאמור, בגין העבירות שבאישומים אלו יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד, כמובן תוך יצירת אבחנה בין נאשמים 1 ו-2, בשל כך שהורשעו בעבירות שונות.

50. לפני שנעמד על העבירות בהן הורשע כל אחד מן הנאשמים באישומים השני, השלישי והרביעי, נציין באופן כללי כי העבירות שבוצעו על ידי הנאשמים מאופיינות בתכנון ותוך "התמדה" ושיטתיות. כמו כן, עולה מכתב האישום כי לכל אחד מהנאשמים היה תפקיד במערך העברייני שאפשר את ביצוע העבירות, אם כי נראה בהיררכיה העבריינית קיימים מעורבים נוספים. מהתיאור בכתב האישום ניתן לעמוד על שיטת הפעולה בה נקטו הנאשמים. כמו כן עולה כי העבירות בוצעו בחבירה ולמעשה האישומים מצביעים על המערך המשומן של עבריינות הנשק. גם העבירות הנוספות בהן הורשע הנאשם 2, מתאפיינות בתכנון. על הנזק הפוטנציאלי שעבירות הנשק עלולות להסב הרחבנו לעיל, ואין צורך לחזור על הדברים.

51. שני הנאשמים טענו כי ביצוע העבירות בשל מניעים כלכליים. בתסקיר שירות המבחן לגבי הנאשם 1 אף צוין כי העבירות בוצעו על ידו כדי שיוכל לעמוד בציפיות שלגישתו מציבים לו נישואיו עם זוגה מבית אמיד. אין צורך לומר כי אין בשיקול זה כדי להביא להקל עם הנאשמים (במובן קביעת המתחם). ההיפך הוא הנכון, על בית המשפט להוציא מסר ברור לפיו מזור לבעיות כלכליות לא יכול בשום פנים ואופן להימצא בפעילות עבריינית חמורה של עיסוק בנשק.

המתחם ביחס לנאשם 1

52. כאמור, באישום השלישי הורשע נאשם 1 בעבירה של סיוע לסחר בנשק שלא כדין לפי סעיפים 144(ב2) + 144(ג1) + 31 לחוק העונשין; ובאישום הרביעי הורשע הנאשם 1 בעבירות של החזקה, נשיאה והובלת נשק לפי סעיפים 144(א) רישא וסיפא + סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין; שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 + 29 לחוק העונשין; והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 + 29 לחוק העונשין.

53. כידוע, והדברים אמורים לגבי עבירת הסיוע לסחר בנשק, הדין מבחין בין עונשו של מבצע עיקרי לבין מסייע במובן זה שהעונש המרבי בגין ביצוע עבירת סיוע הוא מחצית העונש המרבי שנקבע למבצע העיקרי (סעיף 32 לחוק העונשין). הקביעה הנורמטיבית ביחס לעונש המרבי של המסייע לעומת המבצע העיקרי מבטאת את התובנה כי תרומתו של המסייע לביצוע עבירה פחותה מתרומתו של המבצע העיקרי (ע"פ 4876/15 פלוני נ' מדינת ישראל (3.12.2015) (להלן: עניין פלוני)). בהקשר זה נקבע כי "המסייע, חרף תרומתו למעשה העבירה, כשמו כן הוא - נותר מחוץ למעגל העברייני הראשוני, ולכן אחריותו נחשבת פחותה" (ע"פ 10153/07 קייסי נ' מדינת ישראל (30.7.2012)). על כן, "ראוי, כי בבואו של בית המשפט לגזור את דינו של המסייע, יעמיד בית המשפט לנגד עיניו את היחס שקבע המחוקק בין עונשו של המסייע לעונשו של המבצע העיקרי" (עניין פלוני).

54. לגבי עבירת הסיוע בסחר בנשק, ניתן לגזור את הענישה הנוהגת מהפסיקה לגבי העבירה המושלמת. אשר לעבירה של הובלה ונשיאה של נשק, בע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני, שניתן ביום 14.9.2022 ציין בית המשפט העליון כי מתחם העונש שראוי ברגיל לקבוע לנאשם בגין נשיאה בלתי חוקית של נשק חם במרחב הציבורי נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. נזכיר כי דובר שם על נאשם בן כ-27 שלחובתו לא היו הרשעות קודמות, שהורשע בעבירה של נשיאת והובלת נשק ברכבו, שבמקרה זה היה אקדח חצי אוטומטי.

55. לאור האמור, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות מקרה זה ביחס לנאשם 1 נע בין 42 ל-60 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר על תנאי וקנס.

הנאשם 2

56. באישום השני הורשע הנאשם 2 בעבירה של סיוע לסחר בנשק שלא כדין לפי סעיפים 144(ב2), (ג1) ו- 31 לחוק העונשין. באישום השלישי הורשע הנאשם 2 בעבירות של סיוע לסחר בנשק שלא כדין לפי סעיפים 144(ב2), (ג1) ו- 31 לחוק העונשין; מכירת מטבע פשוטה מזויפת לפי סעיף 477(3) בשילוב 29 לחוק העונשין; והעברת מטבע פשוטה מזויפת לפי סעיף 477(3) לחוק העונשין. ואילו באישום הרביעי הורשע הנאשם 2 בעבירה של קשירת קשר לפשע לפי סעיף 499(א1) לחוק העונשין.

57. על עבירת הנשק הרחבנו את הדיבור, ואין צורך לחזור על הדברים. כאמור, הנאשם 2 הורשע בעבירות סיוע. הגם שהדין קובע כי עונשו של מסייע הוא מחצית מעונשו של מבצע עיקרי, אין משמעות הדברים כי עניין לנו בחישוב אריתמטי, שכן יש להידרש לנסיבותיו של כל מקרה (ע"פ 4463/12 **ארנבורג נ' מדינת ישראל** (13.9.2012)). הדברים אמורים ביתר שאת בענייננו, בהינתן חלקו של הנאשם 2 בביצוע העבירות, הן באישום השני והן באישום השלישי - כפי שהדברים פורטו בהרחבה בסקירת כתב האישום. בתמצית, יצוין כי באישום השני הנאשם 2 תרם תרומה מסייעת רבה לעסקת נשק שבוצעה בסופו של דבר; יודגש כי עסקת הנשק בוצעה בביתו של הנאשם 2. גם באישום השלישי שימש ביתו של הנאשם 2 זירה פעילה לסחר בנשק ופעולותיו המסייעות היו משמעותיות. במלים אחרות, הסיוע של הנאשם 2 היה סיוע משמעותי ולא סיוע של מה בכך.

58. אשר לעבירת הקשר, כידוע תכליתה למנוע קשר עברייני כשהוא באיבו, אשר ביסודו פעילות עבריינית עתידית. מושא הקשר במקרה שלנו - פעילות עבריינית הקשורה בנשק ובסחר בנשק (לעניין עבירת קשירת הקשר ראו והשוו: ע"פ 5295/15 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (23.12.2015); ע"פ 6985/12 **אחמד נ' מדינת ישראל** (17.3.2013); ע"פ 8866/11 **חאג' נ' מדינת ישראל** (22.03.2012)). במקרה הנוכחי קיימת חומרה הנובעת מתוכן העברייני של הקשר שהנאשמים ביקשו לקדם - העיסוק בנשק.

59. לאור האמור, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות מקרה זה נע בין 36 ל- 54 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר על תנאי וקנס.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

60. בגזירת העונש בתוך מתחמי העונש יש לשקול את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא' לחוק העונשין). במקרה שלפנינו, שקלתי את השיקולים הבאים:

(-) שני הנאשמים צעירים כבני 29. הנאשם 1 נשוי ואב לפעוט כבן שנה אשר נולד בהיותו במעצר; הנאשם 2 עמום 18

רווק.

(-) שני הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום ובכך חסכו זמן שיפוטי. כמו כן, שניהם הביעו חרטה על מעשיהם, אם כי לגבי נאשם 1 צוין בתסקיר שירות המבחן כי הוא לוקח אחריות חלקית על מעשיו.

(-) לנאשם 1 אין הרשעות קודמות; אך לנאשם 2 הרשעה קודמת אחת מיום 14.5.2019 בגין עבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית בגינה הוטל עליו עונש מאסר על תנאי.

61. הנאשמים עצורים עד תום ההליכים המשפטיים בעניינם תקופה לא מבוטלת - מיום 7.3.2022, למעלה מ-14 חודשים.

גזר הדין

62. הליך זה מאגד שני אירועים שלכל אחד נקבע מתחם עונש הולם. לפנינו אפוא שתי דרכי פעולה אפשריות: גזירת עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים (סעיף 40ג(2) לחוק העונשין). בנסיבות מקרה זה, אני רואה לגזור עונש כולל לכל האירועים.

63. בשים לב למתחמי העונש שקבעתי ולשיקולים הקשורים לגזירת העונש, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

הנאשם 1

א. מאסר בפועל לתקופה של 62 חודשים בניכוי ימי מעצרו מיום 7.3.2022.

ב. מאסר על תנאי למשך 18 חודשים והתנאי כי הנאשם לא יעבור בתוך שלוש שנים עבירת נשק או עבירה של ירי מנשק חם; ואולם אם יורשע בעבירת נשק מסוג עוון יישא ב- 9 חודשים בלבד מתוכם.

ג. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי כי הנאשם לא יעבור בתוך שלוש שנים עבירה כלפי שוטר או עבירה של שיבוש מהלכי משפט.

ד. קנס בסך של 15,000 ₪ או 90 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 15 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל מיום 1.7.2023 ובכל ראשון לחודש שלאחריו. אי תשלום אחד משיעורי הקנס במלואו ובמועדו, יעמיד את יתרת הקנס לפירעון מיידי.

הנאשם 2

א. מאסר בפועל לתקופה של 40 חודשים בניכוי ימי מעצרו מיום 7.3.2022.

ה. מאסר על תנאי למשך 18 חודשים והתנאי כי הנאשם לא יעבור בתוך שלוש שנים עבירת נשק או עבירה של ירי מנשק חם; ואולם אם יורשע בעבירת נשק מסוג עוון יישא ב- 9 חודשים בלבד מתוכם.

ב. מאסר על תנאי למשך 8 חודשים והתנאי כי הנאשם לא יעבור בתוך שלוש שנים אחת אחת העבירות לפי פרק י"ב לחוק העונשין; ואולם אם יעבור עבירה של עוון מבין עבירות אלו יישא ב- 3 חודשים בלבד מתוכם. למען הסר ספק מובהר כי התנאי לא חל על עבירה מסוג חטא.

ג. קנס בסך של 8,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל מיום 1.7.2023 ובכל ראשון לחודש שלאחריו. אי תשלום אחד משיעורי הקנס במלואו ובמועדו, יעמיד את יתרת הקנס לפירעון מיידי.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ד' סיוון תשפ"ג, 24 מאי 2023, במעמד הנאשמים 1 ו-2 וב"כ הצדדים.